

We bouwen verder,

Het is nog steeds koud, De eerste nachten hebben we -10 . Hierdoor zet het tegelen niet door. Ik ben bang dat de tegels en de lijm deze temperaturen niet kunnen waarderden. In plaats daarvan gaan we maar cakes bakken voor in de diepvries. De kippen blijven namelijk maar leggen. Ondanks de koude en ondanks het weinige licht.

Mijn nieuwsbrieven heb ik opgestuurd naar verschillende tijdschriften en met resultaat. De Libelle gaat op haar website in week 10 een item wijden aan gites etc en ik kom op de site met een link naar die van mij. En de Margriet gaat een wedstrijd uitschrijven voor webbloggers. Toch wat gratis reclame nietwaar?!

Ons uitzicht is erg idyllisch met de berijpte bomen. Toch is op 3 februari alles weer weg. En kan ik ook aan het tegelen. Alle begin is moeilijk vooral omdat in eerste instantie de tegels te koud zijn. Na een tijdje boven de kachel gaat het beter. Het is erg leuk werk om te doen. En het schiet lekker op. Jos die me helpt met het bouwen komt langs om te kijken en is niet ontevreden over mijn activiteiten. (Ikzelf ook niet).

Verkoop toch nog 7 jonge ooien aan een bevriende boer. Niet voor de allerbeste prijs, maar het is niet de goede tijd, ze nemen ruimte in en eten maar door. En zo is er weer plek voor de nieuwe lammertijd. De eerste schapen gaan weer naar binnen. Want begin maart is het weer zover.

Doordat de sneeuw verdwijnt beginnen we buiten weer op te ruimen. De brandstapel wordt alweer fors hoger. De winterse potstallen worden uitgemest en de mest komt voor een deel over de moestuin. Dus als het weer zo blijft wordt die weer omgezet.

Het blijft voorlopig weer bij een idee want op 10 februari sneeuwt en vriest het weer. Er liggen stuifduinen en de schapen zien er weer uit als wandelende sneeuwpoppen zonder hoed. Iedereen is wintermoe. Maar we mogen nog niet klagen, ik sprak de mevrouw van de Maxi-marché en in 1985 schijnen ze hier twee maand lang -25 gehad te hebben. Maar zoveel sneeuw hebben ze hier ook in geen tijden gezien.

Deze foto van mijn huis stamt uit die tijd. In een wat andere staat dan tegenwoordig. Je kunt je voorstellen dat de mensen het toen wel heel koud gehad moeten hebben. En om bij die temperaturen alle koeien van water te voorzien lijkt me ook niet makkelijk. Achter de grote boog in het midden van de hoge schuur bevindt zich nu de gite en het rechter gedeelte bestaat niet meer. In deze staat is het huis door de Fransman voor ons gekocht.

Er wordt door een klant een deuk in mijn mooie auto gereden. Zowel zonder dat hij en ik het doorhadden. Totdat ik mijn laarzen uit de kofferbak ging halen. Aangereden door een grote veetrailer. Dat wint een auto nooit: puur plaatstaal zo'n ding. De groene verf op mijn lak en de grijze op de loopplank geeft sluitend bewijs. Gelukkig kunnen we het claimen bij de verzekering van het bedrijf. Wel jammer voor de boer, hij was nl even een vriend aan het helpen. En de dag erna glijden we in een greppel, maar mis dit keer de telefoonpaal.

We hebben pret met Wolf en Aap. Ze hebben elkaar helemaal gevonden:

Ze jagen achter elkaar aan in de kamer en verstoppen zich 1 voor 1 onder één van onze stoelen en proberen elkaar te vangen

Een prachtig spel! Aap vangt zelfs muizen voor haar vriend Wolf.

Ik pluk de citroenen van mijn kleine citroenbomen (toch 7 stuks) en gebruik ze om Limoncello mee te maken. Een citroenlikeur waarvan ik het recept heb gevonden in het kookboek van Diane Lensink. De sloe-gin die ik afgelopen zomer heb gemaakt is gerijpt en smaakt goed. (Sleedoorn besjes in gin)

Ga met Philippe op een ochtend 4 hengsten castreren. Percherons van gemiddeld 700 kg per stuk. Prachtige dieren. Deze is 6 jaar, en dan wandelt er wel wat binnen. De grond dreunt.

Op 18 februari hebben we de eerste echte tekenen van de lente. De grues (kraanvogels) vliegen weer terug naar het noorden.

De crocusjes staan boven de grond en ook de sneeuwkllokjes vertonen zich. De paddentrek begint. Ik vind ze overal, binnen, buiten en op de weg hopen ze regelmatig van de ene kant naar de andere.

We hebben deze maand weer onze eerste gasten. Oa een franse diergeneeskunde student die stage loopt bij de praktijk.

De aannemer denkt weer eens aan ons en stuurt mensen om de rommel op te ruimen en om een fraai pad achter bij de keuken aan te leggen. Helaas heeft hij met het ophalen van de zakken cement zo lang gewacht (hij was 't weer vergeten) dat ze allemaal hard zijn en weggegooid kunnen worden.

De muur voor het keukentje komt er nog in en ook een groot deel van de leidingen. Als het goed is kan ik volgende maand het eind resultaat sturen. Ook met de verwarming van de gite begint het eindelijk op te schieten.

De eerst gedekte schapen komen binnen in de oude stal en dat geeft ruimte aan de anderen om allemaal in de nieuwe blokhut te kunnen. Dat mag ook wel want het regent maar door. Elke wandeling over het erf moet bijna op laarzen. Dus één van de volgende projecten wordt een nieuwe lading grind voor het voorterrein.

Gelukkig droogt het erg snel en uiteindelijk groeten we jullie vanuit een lente-achtig Maubranche.

Nol en Koos